

André Ferenc
SZÁZHÚSZ CSIKORGÓ TÉLEN ÁT.
HANGJÁTÉKOK JÓZSEF ATILÁRA

HÓ ÉS ÁRNYÉK
- *A Pilinszky-változat* -

Állsz csikorgó menny alatt. A nap kegyetlen.
Akár szelíd farkasok hada, ront feléd
a fény. Szikrázó túske szép szemedben.
Takard el arcod: szavaid árterét.

Koronád követeled, mi jár még
Neked, te gyúrt idő és tél tudója.
Tekinteted irgalmatlan árnyék,
Alázuhan a néma óra.

Lázadásod menedék és börtön.
Teleírtad minden oldalát.
Hogy csöpp meleg járjon át, te rögtön
a világot magadra gyújtánád.

Rabruhád fölhúzza rád a reggel.
Hétvégi remény kíséri utadat.
Kerítés mögül harsanó füttyjel.
Raportra hív? Vagy csak tehervonat?

Csak állsz, állsz. Tűröd, a fagy, hogy éget.
Félni és szeretni tanulsz mindentől.
Tiéd az ég. A föld. Törött beszéded
arkangyalok hallgatása istenről.

A GLECCSER

– A Nemes Nagy Ágnes-változat –

Szádban gyémánt: hány karát,
Mely zúzott nyelvedért kijárna?
Mesélj zimankót, zúzmarát.
Te légy a fázás bibliája.

Fák között halk rezdülés:
A szél. Neved tanulja.
Meg-megbotlik, félrenéz.
Vacogva kezdi újra.

Nézd. Átfagytak szárnyaid.
Szempillád szúr. Hódarás.
Szavaid zúgva járnak itt.
Ez nem feltámadás.

Ez csak didergéstanfolyam,
Fölrázza kihült tested.
Nem élsz, csak folyékonyan
Anyanyelven reszketsz.

Taníts, hadd vacogjak jobban!
Legyek szilárd, akár a törvény.
Jég-szavad a földre koppan:
Dörrenés után a töltény.

Tanulni kell. A hallgatásod.
Némább vagy a némaságnál.
Szemeid. Dermesztő rácsok.
Már elbírom, hogy rám kiáltsál.

Olvadjon föl nyelved hegyén
A gleccserbe zárt örület.
Tiéd a bűn. A tett enyém.
Gyermek vagy. S én a gyermeked.